

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/225/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4111238468
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Minks
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4111238468.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Borisa Minksa a sudcov JUDr. Vladimíra Pribulu a JUDr. Olivera Kolenčíka v spore žalobcu: E. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom F., M. XX, proti žalovanej: D. I. Y., advokátka so sídlom F., J. 7, zastúpená JUDr. Ladislavom Chmelárom, advokátom so sídlom Vráble, Levická 579, o zaplatenie 218 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 8. októbra 2018 č. k. 14C/115/2012-333, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch I. až III. **p o t v r d z u j e.**

Odvolanie žalobcu proti výroku IV. napadnutého rozsudku **o d m i e t a.**

Žalovanej proti žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie (Okresný súd Nitra) rozsudkom zo dňa 8. októbra 2018 č. k. 14C/115/2012-333 pri právnom posúdení podľa § 51, § 451 ods. 2, § 724, § 730 ods. 1, 2 OZ, § 22 ods. 1, 4, § 18 ods. 2, 4 a 5 zák. č. 586/2003 Z. z., o advokácii, § 1 ods. 2, § 2 ods. 1 až 3 a § 14 ods. 1, 2 vyhl. č. 655/2004 Z. z., o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, podanú žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol (výrok I.). Žalovanej priznal náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie v rozsahu 100 % (výrok II.) a zároveň žalovanej priznal náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % (výrok III.). Na samostatné konanie súd vylúčil nárok žalobcu na písomné ospravedlnenie a náhradu nemajetkovej ujmy v sume 300 eur voči žalovanej (výrok IV.).

2. O náhrade trov prvoinštančného a aj odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 396 ods. 3, § 255 a § 262 ods. 2 CSP tak, že žalovanej, ktorá mala úspech tak v odvolacom konaní ako aj v prvoinštančnom konaní bola priznaná náhrada trov konania v rozsahu 100 %. O výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

3. Pokiaľ ide o rozhodnutie vo veci samej, súd prvej inštancie uviedol, že žaloba smeruje voči žalovanej ako fyzickej osobe - advokátke. Podanú žalobu vyhodnotil za nedôvodnú. V konaní bolo nesporne preukázané, že strany sporu dňa 06.12.2010 uzatvorili zmluvu o poskytovaní právnych služieb, predmetom ktorej bolo zo strany žalovanej ako advokátky poskytnúť žalobcovi ako klientovi právne služby vo veci zastupovania v súdnom konaní o náhradu škody na OS Nové Zámky vedenom pod sp. zn. 13C/81/2010, pričom v tejto zmluve bola presne upravená aj výška odmeny žalovanej za poskytnuté právne služby (§ 18 ods. 4 zák. o advokácii) a to vo výške 109 eur za jeden úkon. Žalobca žiadal vrátiť od žalovanej 218 eur, ktorá suma predstavovala odmenu za právne služby, z dôvodu, že žalovaná odstúpila

od tejto zmluvy a vypovedala žalobcovi plnomocenstvo a vytýčeného pojednávania sa dňa 14.01.2011 nezúčastnila.

4. V konaní takisto nebolo sporné, že suma 218 eur predstavovala odmenu za dva úkony právnej pomoci a to prevzatie a príprava zo dňa 06.12.2010, kedy bola aj podpísaná zmluva a suma 109 eur za poradu uskutočnenú dňa 08.12.2010, čo bol takisto úkon právnej pomoci. Suma vo výške 109 eur pozostávala z tarifnej odmeny 101,79 eura a z dohodnutého režijného paušálu v sume 7,21 eura vypočítaného podľa vyhl. č. 655/2004 Z. z., vychádzajúc pritom z hodnoty sporu o náhradu škody v sume 2.500 eur. Žalovaná ako advokátka preukázateľne dňa 06.12.2010 prevzala zastupovanie žalobcu vo veci vedenej na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 13C/81/2010, čo vyplýva aj z obsahu pripojeného spisu tejto sp. zn. Porada s dátumom konania dňa 08.12.2010 nebola žalobcom namietaná v jeho žalobe a ani v písomných a ústnych vyjadreniach žalobcu viažucich sa k tomuto sporu. Vzhľadom k uvedenému súd prvej inštancie túto skutočnosť (tvrdenie) považoval za nesporné a nepotrebné preukazovať. Žalovaná v tejto súvislosti uviedla, že žalobcovi za predmetnú poradu účtovala iba sumu 109 eur, pričom porada trvala dve hodiny. Súd prvej inštancie uviedol, že v súvislosti s dĺžkou konania tejto porady (dve hodiny) ako aj s poukazom na ust. § 14 ods. 2 vyhl. č. 655/2004 Z. z., o odmenách a náhradách advokátov, žalovanej vznikol nárok na zaplatenie odmeny vo výške 2/3-ín základnej sadzby tarifnej odmeny za dve hodiny, pričom strany sporu si však zmluvne dohodli odmenu v sume 109 eur za úkon.

5. Vzhľadom k tomu, že medzi stranami sporu ide o občianskoprávny vzťah, je na tento potrebné podporne aplikovať ustanovenia o príkaznej zmluve podľa § 724 a nasl. OZ. V danom prípade súd predmetnú zmluvu o poskytovaní právnych služieb považoval za platnú, nestotožniac sa pritom s námietkami žalobcu, že zmluva o poskytnutí právnych služieb zo dňa 06.12.2010 je irelevantná a zároveň aj neplatná pre nepredloženie všeobecných zmluvných podmienok k zmluve. Žiaden právny predpis totiž nevyžaduje pripojenie všeobecných zmluvných podmienok k zmluve, tobôž nie pod následkom neplatnosti zmluvy.

6. Vzhľadom k tomu, že žalovaná od zmluvy odstúpila pre neposkytnutie súčinnosti zo strany žalobcu, preto došlo k zrušeniu zmluvy zo dňa 06.12.2010 dňom 19.01.2010, t. j. okamihom doručenia odstúpenia od zmluvy žalobcovi. Zmluva nebola zrušená od začiatku (ex tunc), ale až od okamihu účinnosti odstúpenia, a preto nie sú účastníci tejto zmluvy povinní si vydať vzájomné plnenia. Na strane žalovanej z tohto dôvodu nedošlo k vzniku bezdôvodného obohatenia.

7. Nosným argumentom žalobcu, prečo žalovaná nemá nárok na odmenu bolo jeho tvrdenie, že sa nedostavila na pojednávanie, resp. že nekonala správne, keď ho nepoučila o tom, že jeho nárok vo veci, v ktorej ho zastupuje, je premlčaný. Súd v danom prípade s poukazom na závery vykonaného dokazovania nemal za preukázané, že by žalovaná ako advokátka pri úkone prevzatia a prípravy zastúpenia a úkone porada s klientom nepostupovala s odbornou starostlivosťou. Žalovaná totiž ihneď po prevzatí zastúpenia kontaktovala príslušný súd, požiadala o odročenie pojednávania a žiadala od klienta (žalobcu) opakovane podklady k prejednávanej veci, avšak žalobca ich neposkytol. Samotná neúčast' na pojednávaní nemá žiaden vzťah už k vykonaným úkonom, za ktoré si žalovaná dôvodne ponechala odmenu. Dôvod jej neúčasti na pojednávaní bol daný tým, že žalobca jej neposkytol potrebnú súčinnosť a žalovaná preto odstúpila od Zmluvy o poskytovaní právnych služieb zo dňa 06.12.2010, pričom svoju neúčast' na pojednávaní súdu vopred oznámila a zároveň sa aj ospravedlnila. Navyše žalobca podľa nepopretého tvrdenia žalovanej, tejto dňa 27.12.2010 telefonicky oznámil, že o jej služby už nemá záujem. Pochybenie pri poskytovaní právnych služieb nezistila ani revízna komisia SAK. Pokiaľ ide o argument, že žalovaná nepoučila žalobcu, že ide o premlčaný nárok, nebolo preukázané, že žalovaná konala v rozpore s odbornou starostlivosťou, keď samotný žalobca jej neposkytol požadované a potrebné podklady v danej veci. Navyše úkony právnej pomoci príprava a prevzatie veci a porada s klientom sú prvotné úkony, pri ktorých advokát získava prvotné informácie a tieto až následne vyhodnocuje po právnej stránke.

8. Záverom súd prvej inštancie skonštatoval riadne poskytnutie právnych služieb zo strany žalovanej žalobcovi, pričom žalovanej vznikol nárok na odmenu za dva úkony právnej pomoci (príprava a prevzatie + porada s klientom) v hodnote 109 eur za jeden úkon právnej služby, t. j. spolu 218 eur (2 x 109 eur). Predmetnú odmenu si žalovaná vyúčtovala v súlade so zmluvou o poskytnutí právnych služieb, čím na strane žalobcu vznikol dôvod na plnenie vo výške 218 eur, a preto na strane žalovanej nemohlo vzniknúť v žalovanej výške 218 eur bezdôvodné obohatenie bez právneho dôvodu.

9. Súd prvej inštancie s poukazom na ust. § 166 ods. 2 CSP vylúčil nárok žalobcu na písomné ospravedlnenie a náhradu nemajetkovej ujmy v sume 300 eur smerujúci voči žalovanej na samostatné konanie, pretože neprichádzalo do úvahy spojenie vecí na spoločné konanie podľa § 166 ods. 1 CSP.

10. Proti tomuto rozsudku v častiach jeho výroku I., II. a IV. podal včas odvolanie žalobca, poukazujúc pritom na odvolacie dôvody v zmysle § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP. Uviedol, že sa domáha zrušenia rozsudku v napadnutej výrokovej časti s následným vrátením veci prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Súd v napadnutom rozsudku pochybil a nevysporiadal sa s tým, že žalovaná nepredložila relevantné listinné dôkazy o tom, že so žalobcom urobila poradu dňa 02.11.2010 v rozsahu dve hodiny - 80 eur, poradu dňa 09.11.2010 v rozsahu jednej hodiny - 40 eur, poradu dňa 22.11.2010 v rozsahu jednej hodiny - 40 eur, poradu dňa 26.11.2010 v rozsahu dve hodiny - 80 eur, spolu šesť hodín - 240 eur. Žalovaná uviedla, že porady by vedela preukázať výpoveďami svedkov, čo však do vyhlásenia uznesenia o skončení dokazovania neurobila, čo je v rozpore s ust. § 154 CSP.

11. Žalovaná videla iba vidinu získania finančných prostriedkov, konala nesprávne, nedôstojne, nepoučiac žalobcu o tom, že návrh, ktorý podal na OS Nové Zámky je premlčaný. Dňa 06.12.2010 žalovaná účelovo spísala zmluvu o poskytnutí právnych služieb ako aj plnomocenstvo, pričom bola povinná žalobcu právne správne poučiť v tom smere, že žaloba podaná na OS Nové Zámky je právne irelevantná z dôvodu premlčania uplatneného nároku v žalobe. Preto požadovanie listinných dôkazov od žalobcu pre spresnenie žalobného petitu bolo zbytočné a zmaťočné. Po vypovedaní plnomocenstva žalovanej sa išiel poradiť s iným advokátom, ktorý mu hneď povedal po prečítaní žaloby, že jeho nárok je premlčaný, a preto podľa jeho poučenia zobral žalobu podanú na OS Nové Zámky späť. Z uvedeného dôvodu žalovaná potom nemá nárok na zaplatenie sumy 2 x 109 eur za dva úkony právnej pomoci vychádzajúc z hodnoty sporu 2.500 eur. Súd prvej inštancie nesprávne posúdil tú skutočnosť, že zo strany žalovanej ide o bezdôvodné obohatenie sa. Ako žalobca v tomto konaní relevantnými listinnými dôkazmi preukázal, že výroky žalovanej v odpore sa nezakladajú na pravde, čím hrubo osočila žalobcu, v značnej miere ohrozila jeho vážnosť, dôstojnosť a poškodila mu aj dobré meno na fóre súdu a to tak Okresného ako aj Krajského súdu v Nitre.

12. Súd nesprávne vylúčil nárok žalobcu na písomné ospravedlnenie ako aj zaplatenie nemajetkovej ujmy v sume 300 eur voči žalovanej na samostatné konanie, pretože ak by žalobca podal nový nárok v tomto smere, tak žalovaná by ho napadla pre jeho premlčanie. Nesprávne súd poukázal na ust. § 166 ods. 2 CSP, pretože nárok žalobcu sa týka tých istých strán sporu, skutkovo spolu súvisí a je v záujme hospodárnosti konania spojenie týchto vecí na spoločné konanie. Súd nesprávne žalobu zamietol a takisto aj nesprávne rozhodol, keď žalovanej v rozsahu 100 % priznal náhradu trov konania. Namíeta aj nesprávne poučenie súdu, ktorý uviedol nesprávne, že proti výroku IV. rozsudku zo dňa 08.10.2018 č. k. 14C/115/2012-333 odvolanie prípustné nie je.

13. Žalovaná v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu žalobcu navrhla ako vecne správny potvrdiť rozsudok Okresného súdu Nitra zo dňa 08.10.2018 č. k. 14C/115/2012 a zároveň priznať aj náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Spor sa týka dvoch úkonov právnej pomoci (príprava a prevzatie + porada s klientom) v hodnote 109 eur za jeden úkon právnej pomoci pri hodnote sporu 2.500 eur. V ďalšom poukázala na Zmluvu o poskytnutí právnych služieb zo dňa 06.12.2010 (jej obsah). Pokiaľ ide o spor vedený na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 13C/81/2010, tak právny zástupca JUDr. Ďuran nevzniesol námietku premlčania uplatneného nároku žalobcu. Porady, ktoré boli v dňoch 02.11.2010, 09.11.2010, 22.11.2010 a 26.11.2010 nebolo potrebné preukazovať, pretože neboli predmetom tohto sporu.

14. Žalobca v písomnom vyjadrení zo dňa 04.10.2019 na písomné vyjadrenie žalovanej k podanému odvolaniu uviedol, že navrhuje odvolaciemu súdu, aby rozsudok zrušil v napadnutej výrokovej časti a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a novému rozhodnutiu a odvolaniu žalobcu vyhovel. Vo vyjadrení zástupca žalovanej uvádza samé účelové nezmysly, ktoré sa po právnej stránke nezakladajú na pravde. Nárok žalovanej ohľadne výšky zmluvnej odmeny je v rozpore s dobrými mravmi. Vyjadrenie žalovanej, že žalobca nemá právnické vzdelanie, a preto by sa nemal vyjadrovať po právnej stránke, či je nárok premlčaný, je zarážajúce a neoprávnene osočuje žalobcu. Žalobca má absolvované tri roky právnickej fakulty v Bratislave, vie čítať a písať, pričom doma má k dispozícii CSP, bývalý OSP a aj OZ.

15. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonom stanovenej lehote, preskúmal napadnuté rozhodnutie, viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania (§ 379 a § 380 CSP), prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario) dospejúc k tomu záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP v spojení s § 387 ods. 2 CSP ako vecne správne potvrdiť.

16. Pokiaľ ide o podané odvolanie žalobcu proti výroku IV. o vylúčení návrhu žalobcu na písomné ospravedlnenie a náhradu nemajetkovej ujmy v sume 300 eur voči žalovanej na samostatné konanie, tak predmetné odvolanie žalobcu bolo potrebné v tejto časti podľa § 386 písm. c/ CSP odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému odvolanie nie je prípustné (nepatrí medzi rozhodnutia, ktoré sú obsiahnuté v ust. § 357 písm. a/ až o/, proti ktorým rozhodnutiam je odvolanie prípustné).

17. Podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 217 ods. 1 veta prvá CSP, pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Podľa § 220 ods. 2 veta tretia CSP, súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Podľa § 191 ods. 1 CSP, dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

Podľa § 378 ods. 1 CSP, na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

18. V danom prípade odvolací súd posudzujúc dôvodnosť podaného odvolania zo strany žalobcu dospel k tomu záveru, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní o uplatnenom nároku žalobcu pri dodržaní myšlienkového postupu hodnotenia dôkazov v intenciách ust. § 191 ods. 1 CSP, t. j. jednotlivo ako aj v ich vzájomnej súvislosti v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav, ktorý následne aj správne posúdil podľa ním odcitovaných všeobecných ustanovení hmotnoprávneho predpisu (OZ) ako aj špeciálneho predpisu (zák. č. 586/2003 Z. z., o advokácii a vyhl. č. 655/2004 Z. z., o náhradách a odmenách advokátov). S poukazom na tieto dôvody odvolací súd napadnutý rozsudok v rozsahu napadnutých výrokov I. až III., ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. V ďalšom odvolací súd odkazuje na rozsah a predovšetkým obsah odôvodnenia napadnutého rozsudku, s ktorým sa stotožňuje (§ 387 ods. 2 CSP). V súvislosti s rozsahom podaného odvolania zo strany žalobcu odvolací súd poznamenáva, že žalobca síce v úvode svojho odvolania uviedol, že odvolaním napáda iba výroky I., II. a IV. prvoinštančného rozsudku zo dňa 08.10.2018 č. k. 14C/115/2012-333, avšak v závere svojho odvolania v bode 15. žalobca uviedol, že súd nesprávne rozhodol a nesprávne priznal žalovanej trovy konania v rozsahu 100 %, čo pre odvolací súd vzhľadom na obsah predmetného odvolania znamená, že žalobca svojim odvolaním napadol aj výrok III. prvoinštančného rozsudku o trovách konania, ako súvisiaci výrok s výrokom I. a II. tohto rozsudku. Podané odvolanie žalobcu sa potom vzťahuje na všetky výroky (I. až IV.).

19. Na margo správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd poznamenáva, že predmetom tohto sporu bolo zaplatenie sumy 218 eur, ktorú sumu si vo vzťahu k žalobcovi správne a v súlade so Zmluvou o poskytnutí právnych služieb zo dňa 06.12.2010 vyúčtovala žalovaná za dva úkony právnej pomoci (príprava a prevzatie + porada s klientom) s poukazom na príslušné ust. vyhl. č. 655/2004 Z. z., o odmenách a náhradách advokátov. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že predmetné dva úkony právnej pomoci v prospech žalobcu aj žalovaná realizovala a tak nie je možné prijať záver žalobcu, že by sa na jeho úkor bezdôvodne obohatila na základe plnenia prijatého bez právneho dôvodu. Takisto nie je možné prijať ani ten záver žalobcu, že žalovanou vyúčtovaná odmena za dva úkony právnej pomoci v sume 218 eur je v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 ods. 1 OZ), pretože bola určená vo výške korešpondujúcej vyhl. č. 655/2004 Z. z. Vzhľadom na presne určený predmet tohto konania, odvolací súd z právneho hľadiska považoval za irelevantné odvolacie námietky žalobcu ohľadne nepreukázania

konania porád v termínoch 02.11., 09.11., 22.11. a 26.11. a 26.11. v roku 2010, pretože tieto porady neboli predmetom tohto súdneho sporu.

20. V kontexte uvedeného, odvolací súd o podanom odvolaní žalobcu zo dňa 13.12.2018 smerujúceho voči rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 08.10.2018 č. k. 14C/115/2012-333 ako o nedôvodnom rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Záverom odvolací súd poznamenáva, že súd prvej inštancie pri opätovnom rozhodovaní vo veci samej rešpektoval aj záväzný právny názor odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP) tak ako bol obsiahnutý v zrušujúcom uznesení Krajského súdu v Nitre zo dňa 26.02.2018 č. k. 5Co/386/2016-309.

21. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 a § 262 ods. 2 CSP tak, nárok na ich náhradu v plnom rozsahu priznal žalovanej voči žalobcovi, pretože žalovaná mala v odvolacom konaní plný úspech. O výške náhrady týchto trov rozhodne súdny úradník na súde prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

22. Toto rozhodnutie prijal odvolací senát pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon v § 420 až § 423 CSP pripúšťa.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. To neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; ak je dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).